

[J. S. Foget.]

udtalte: at Landbrugets Indtægtsforhold er ikke blevet ringere, hvorimod største Delen af den øvrige Befolknings Indtægtsforhold er blevet ringere. Det sidste sårer jeg foreløbig Bevis for. Hvis man tager Skatteligningen efter sidste Skatteopgørelse, viser det sig, at Indtægten er steget meget mere i Bykommunerne end i Landkommunerne. Om det maaske er enkelte Dele af Bybefolkningen, der har faaet deres Indtægt forøget, tør jeg ikke udtale mig om, det er muligt, men Skatteindtægten er, uden at man har behovet at forhøje Procenterne, steget meget væsentligt i Bykommunerne, ja, mere end i Landkommunerne.

Hvad angaar det første: at Landbrugets Forhold ikke er blevet ringere, maa jeg henvise til, at i Løbet af 12—15 Aar, i hvert Fald i de sidste 12 Aar, før Krigen brød ud, havde Landbruget en Gennemsnitsforrentning paa 2,5 pCt., medens det maatte svare en Rente paa 5 pCt. Altsaa, i disse 12 Aar har Landbruget gennemsnitlig været en Underskudsforretning. Hvis man derfor vil tale om Samfundspolitik og om, at der eventuelt har fundet en Udligning Sted, kan man ikke med nogen som helst Grund i Dag komme og sige, at derfor bør Landbruget nu igen ligge under. Det er den Misforstaaelse, som man i Agitationen gør sig skyldig i, og jeg nærer ingen Tvivl om, at det for Ministerens Vedkommende er en bevidst Misforstaaelse, for Ministeren ved udmærket godt, hvad han taler om, naar disse Spørgsmaal debatteres. Hvis man ud fra samfundsmæssige Synspunkter vil bedømme de forskellige Erhvervs økonomiske Stilling retfærdigt, maa man indrømme, at Landbruget efter de sidste 12 Aar har meget til gode, og at det langt fra har faaet Kompensation under Krigsaarene.

Ministerens sagde dernæst, at min Opfattelse var, at Landbruget skulde først og fremmest hytte sig, saa maatte det gaa med det andet, som det kunde. Ja, den Slags Demagogik er jeg vant til fra Ministerens Side, saa det skal jeg gerne lade passere. Min Stilling til forskellige andre Lovforslag har bevist det modsatte. Men Ministerens Udtalelser om, at ingen Løn-

modtager har faaet Dækning for Prisstigningen under Krigen, passer ikke. Landbrugets faste Arbejdere har faaet fuld Dækning. Naar man i Dag giver en Karl paa 20—22 Aar 1 700 Kr. i Løn plus Kost og Logi — en Forhøjelse fra omkring 1 000 Kr. —, saa har han faaet fuld Dækning, og jeg tror, at han er bedre lønnet end de fleste Arbejdere i Byerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget udtalte, at Ministeren havde gjort sig skyldig i en bevidst Misforstaaelse. En saadan Udtalelse maa jeg paa tale, den burde ikke være fremsat.

Ministerens for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget udtalte, at jeg havde sagt, at ingen Lønmodtagere her i Landet havde faaet Dækning for Prisstigningen. Jeg udtalte det ikke saa kategorisk, men pegede paa, at saa godt som ingen havde faaet det. Jeg kan ikke kontrollere, hvad Folk, som ikke bliver betalt efter Tarif, faar i Løn; derfor tør jeg ikke udtale mig om de Folk, som ikke faar tarifmæssig Betaling. Men for alle, som faar tarifmæssig Betaling, og for alle, der faar faste Lønninger i de offentlige Institutioner, gælder det — og det ærede Medlem ved meget vel, at det er dem, jeg tænker paa —, at saa godt som ingen af dem har faaet Halvdelen af det, der kunde tilkomme dem efter Pristalstigningen.

Det ærede Medlem siger derefter, at det er rigtigt, at Samfundspolitik er en Udligning, men saa vil jeg gerne bede det ærede Medlem staa op her og med Tal paavise, at en Udligning mellem dem, der har faaet deres Kaar forbedret under Krigen, og dem, der ikke har faaet det, i Øjeblikket skulde bevirke, at Landbruget skulde have en Fortjeneste paa de andre Erhvervs Bekostning. Det vilde jeg gerne høre.

Jeg staar ikke her og taler om Ting, som jeg ikke har fuldgyldige Beviser for. Jeg har bedt Statistisk Departement meddele mig, hvorledes Landbrugserhvervets Indtægter ligger i Forhold til Prisstigningen og i Forhold til de andre Erhvervs og Befolkningsdeles Indtægter fra November 1940 og til nu, og jeg har faaet den